

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Γιατί απέχουμε

Στην εποχή πρωτόγνωρης κρίσης για την χώρα μας που άμεσα πλέον απειλείται η εθνική μας υπόσταση, το δικηγορικό σώμα δεν ήταν δυνατό να μείνει απαθές κι αδιάφορο.

Δεν απέχουμε για στενά συνδικαλιστικά αιτήματα, αλλά για την υπεράσπιση θεσμών και αξιών που από τη σύσταση του ελληνικού κράτους και μέχρι πρότινος αποτελούσαν τον θεμέλιο λίθο και την δομή της πολιτείας και της κοινωνίας.

Η νομοθετική εξουσία ασκείται εμφανώς πλέον σήμερα κατ' επιταγή και καθυπαγόρευση των δανειστών μας, η εκτελεστική εξουσία απλά εκτελεί τα κελεύσματα και τις επιταγές των δανειστών δια της μεταφοράς τους στην νομοθετική εξουσία και η δικαιοσύνη βάλλεται πανταχόθεν ως μη υπακούουσα στα κελεύσματα τρίτων.

Σε αυτήν την επιχειρούμενη αποδόμηση δεν ήταν δυνατόν να μείνει ανέπαφο το δικηγορικό λειτούργημα με την επιχειρούμενη δήθεν απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων.

Είναι πρόδηλα γνωστό ότι δεν υπάρχει κανένας απολύτως αριθμητικός περιορισμός στον διορισμό του δικηγόρου, εφόσον έχει αποφοιτήσει από την νομική σχολή, έχει πρακτική άσκηση 18 μηνών και έχει μετάσχει σε τυπικές εξετάσεις. Αποτέλεσμα αυτής της πληθώρας δικηγόρων δεν είναι πλέον ο ελεύθερος ανταγωνισμός αλλά ο αθέμιτος, αφού η ανάγκη επιβίωσης οδηγεί πολλές φορές σε αντιδεοντολογικές συμπεριφορές ξένες προς τις αρχές και τις παραδόσεις του σώματος, κατάσταση φυσικά για την οποία δεν φταίει ο δικηγόρος αλλά το κράτος που την διαμόρφωσε.

Ο δικηγόρος θεωρείται κατά τον νόμο άμισθος δημόσιος λειτουργός, ο δε διορισμός του γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία δημοσιεύεται στο ΦΕΚ. Ο δικηγόρος ως δημόσιος λειτουργός μετέχει θεσμικά στην απονομή της δικαιοσύνης και ο ρόλος του ως συλλειτουργού αναγνωρίζεται από το Σύνταγμα και τους νόμους.

Τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις του δικηγόρου κατά την συμμετοχή του στην δίκη, η θέση του στην κοινωνία, ως και τα δικαιώματά του, αναφέρονται αναλυτικά στον Κώδικα περί Δικηγόρων.

Ο δικηγόρος ήταν και θα παραμείνει ο υπερασπιστής της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων του πολίτη, ο υπερασπιστής των αδυνάτων και ο ρόλος αυτός έχει αναγνωριστεί από την κοινωνία κατά την μακρόχρονη διαδρομή του.

Ο δικηγόρος είναι η φωνή που πολλές φορές ενοχλεί τους κρατούντες, όταν με τις θέσεις και τις τοποθετήσεις του αντιστρατεύεται στα συμφέροντά τους.

Σήμερα ο δικηγόρος αποδομείται διότι θέλουν να τον μετατρέψουν από άμισθο δημόσιο λειτουργό με την οντότητα και την προσωπικότητα του, σε έμπορο ή επιχειρηματία, ή σε υπάλληλο μίας κεφαλαιουχικής εταιρίας η οποία θα εμπορεύεται την δικηγορία.

Σήμερα επιχειρείται η κατάργηση των Δικηγορικών Συλλόγων και κατ' επέκταση της Ολομέλειάς τους, μέσα από την οποία αναπτύσσονται ιδέες και θέσεις οι οποίες αποσκοπούν στην εύρυθμη απονομή της δικαιοσύνης και την δίκαιη και ταχεία δίκη. Να σημειωθεί ότι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι είναι νομικά πρόσωπα

αυτοδιαχειριζόμενα και αυτοχρηματοδοτούμενα, μέσα από τις εισφορές των μελών τους.

Σε αυτήν την επιχειρούμενη σήμερα κατάργηση των αρχών του κράτους δικαίου οι δικηγόροι αντιστεκόμαστε όχι μόνο δια της αποχής μας από τα καθήκοντα μας, αλλά και δια της προσφυγής στα αρμόδια διεθνή δικαιοδοτικά όργανα προκειμένου να διασφαλίσουμε τις αρχές του κράτους δικαίου, την λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών και της επαναφοράς της κοινωνικής ομαλότητας.

Ζητούμε την κατανόηση της κοινωνίας για τις αναβαλλόμενες δίκες, διότι οι αρχές και οι αξίες οι οποίες σήμερα διακυβεύονται είναι πολύ μεγαλύτερες από την εκ των πραγμάτων επερχόμενη καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης.

Η αποχή από τα καθήκοντα μας έχει καταστεί αναγκαία όσο ποτέ άλλοτε.

Ο Πρόεδρος

Ο Γ. Γραμματέας

Κωνσταντίνος Σαρρής

Βασίλειος Περίδης